

jeg har anseet disse Ytringer som et Svar paa, hvad den ærede Forslagsstiller igaar udtalte, men jeg skal gjøre den Hensigtstilling til de ærede Herrer, som senere faae Ordet, at de saavidt muligt afholde sig fra at gaae ind paa en Undersøgelse af hverandres personlige Stilling til denne Sag og tidligere politiske Virksomhed. Jeg skal herefter give Ordet til Rigsdagsmanden for Holbek Amts 4de Valgkreds.

M. Jensen: Der er et eneste Hovedpunkt i denne Lov, som jeg skal tillade mig at gjøre nogle Bemærkninger om, ikke alene paa Grund af den Maade, hvorpaa dette Punkt er afhandlet i Forslaget, men ogsaa og især paa Grund af den Motivering, hvormed enkelte Talere, og navnlig enkelte af de Talere, hvis Mening i denne Sag har en stor Vægt, have understøttet dette Punkt. Det er det Punkt, der handler om de Betingelser, som skulle fordras af de Mænd, der skulle kunne faae Sæde i Rævningsretten. Der er da sagt i Slutningen af § 22, at den, der ikke svarer umiddelbar Skat til Staten, er ubetinget udelukket fra en saadan Plads; det er efter min Mening en meget uheldig Bestemmelse, thi jeg troer ikke, at man med Rette kan paastaae, at fordi en Mand ikke svarer directe Skat til Staten, skal han nødvendigviis mangle de Egenstaber, man maa ønske hos en Rævning. I § 25 indeholdes der en anden Bestemmelse i denne Henseende, som gaaer ud paa, at Enhver, som ikke i det sidste Aar har svaret i umiddelbar Skat til Staten eller Kommunen 50 Rd., og som heller ikke anslaaes til en aarlig reen Indtægt af 800 Rd., men som forøvrigt har de lovbefalede Egenstaber for at være Rævning, ikke har Ret til at faae Sæde i en Rævningeret, medmindre han udtrykkelig begjærer at blive optaget paa den i saa Henseende affattede Liste. Seer man nu hen til den Bestemmelse, som indeholdes i § 43, at nemlig Rævningerne skulle udtages blandt de dygtigste, selvstændigste og agtværdigste Mænd, saa faaer det jo efter § 22 Udseende af, at den, der ikke svarer umiddelbar Skat til Staten, ikke kan regnes med blandt de Mænd, der have disse fortræffelige Egenstaber, at være dygtige, selvstændige og agtværdige. Allerede Rigsdagsmanden for Sorø Amts 1ste Valg-

kreds (Müllén) har henledet Opmærksomheden paa, at disse Udtryk i § 43 vare aldeles overfløige, og jeg kan ikke andet end understøtte den Betragtning. Seer jeg hen til den Maade, hvorpaa man har motiveret denne Udelukkelse fra at kunne blive Rævning, da er den vigtigste af de Bemærkninger, der i saa Henseende ere gjorte, den, at man har villet udelukke de Mænd, som falde ind under de Bestemmelser, jeg har nævnt, paa Grund af at det var en saa haard og trykkende Borgerpligt at være Rævning, at man ikke kunde forlange, at disse i oeconomic Henseende mindre vel stillede Mænd skulde bringe det Offentlige et saadant Offer. Det er altsaa — saaledes seer det ud — aldeles ikke paa Grund af at man troer, at disse Mænd mangle en Rævningsdygtighed i personlig Henseende, men fordi de mangle en Rævnings Egenstaber i reen oeconomic Henseende, at man udelukker dem. Det er navnlig den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 5te Valgkreds (C. Rimsted), der har anprøvet denne Bestemmelse i Lovforslaget, ligesom ogsaa den ærede Rigsdagsmand for Skanderborg Amts 1ste Valgkreds (C. M. Jespersen) og navnlig fremfor Nogen den ærede Forslagsstiller selv. Den ærede Forslagsstiller gif endog saavidt, at han i sit sidste Foredrag igaar Eftermiddag sagde, at hvis der var nogen Bestemmelse, som de Mænd, der holde paa en udvidet Valgret, maatte være ham taknemmelige for, saa var det efter hans Mening netop de Bestemmelser, der indeholdes i §§ 22 og 25. Det er altsaa ikke nok, at han vil have de Mænd, der omhandles i disse Paragrapher udelukkede, men han vil endog derfor have Tak af dem, som kæmpe for at bevare den almindelige Valgrets Principer. Denne Tak kan jeg for mit Vedkommende ikke yde den ærede Rigsdagsmand; det er efter min Overbeviisning en saa aabenbar Skingrund, der er angivet for denne Bestemmelse i Forslaget, at jeg for mit Vedkommende maa forvare mig imod, ved min Taushed at have ydet den ærede Forslagsstiller en saadan Tak. Hvis det nemlig var Alvor, at man af Hensyn til disse Mænds oeconomic Stilling vilde fritage dem for den Byrde, som Rævningegjerningens Udførelse vilde paalægge dem, saa vilde man jo naturligviis stille dem